

ECLESIÁSTICAS

Tenemos mucho gusto en reproducir en estas páginas una carta que acaba de recibir de una prestigiosa personalidad de Tarazona un amigo nuestro que ha ocupado cargos públicos importantes en nuestra ciudad.

Dice así:

«Muy señor mío y distinguido amigo: Nada más justo que un bauturro corresponda noblemente a la felicitación que se oñra por la justísima elección del Ilmo. Sr. Dr. D. Isidro Gomá para el obispado de esta Diócesis, ofreciendo Vd. mi amistad sincera. Es lo menos que podemos hacer los que incamos el clavo con la cabeza y de punta.

De las virtudes y cultura mental de nuestro Obispo, ya es nuestro, ahora confórmese Vd. con mi amistad, dan se sus trabajos literarios, su corazón de oro para el necesitado y su recto criterio para dirigir, virtudes muchas en él que sin conocerle hacen que ya se le quiera. Tarazona, ciudad alegre, buena, hospitalaria, custodiada por nuestro Moncayo, vive contenta porque lo que le faltaba lo ha conseguido con creces: «un obispo de una pieza», dicho en buen aragonés.»

Anteayer, llegó a esta capital, acompañada de dos Hermanas, la Rda. Madre general de las Hermanas Carmelitas Teresas de San José, Madre Guadalupe Manen.

Ayer salió para Reus, visitando en días sucesivos las diferentes casas, que las referidas religiosas tienen establecidas en esta Archidiócesis, terminada esta visita regresará a esta ciudad, donde pasará algunos días.

Ha sido nombrado Director del Seminario Pontificio de Burgos el Reverendo don José Cambra, quien viene desempeñando este mismo cargo en nuestra Universidad Pontificia, por espacio de trece años.

Para sustituirle ha sido designado el Director del Seminario de Salamanca, Rdo. don Mateo Despont, muy conocido entre nosotros por haber sido Superior de este Seminario por espacio de siete años.

Procedente de Palma de Mallorca han llegado a Barcelona el general de los Teatinos, Padre Bartolomé Caldentey, que se dirige a Roma; el provincial de la misma orden, Padre Juan Ordines, y el hermano Antonio March, que aspira a doctorarse en Sagrada Teología en la Ciudad Eterna.

Ha sido propuesto para una canonía de Palma de Mallorca el Rdo. don Juan Sirvent.

Este sacerdote, muy conocido en Barcelona por su actuación apostólica, es hijo de Manresa.

El alcalde de Vich, don Juan Collada, ha publicado una proclama dirigida al pueblo, invitándole a que concurre a la recepción del nuevo Obispo, Ilustrísimo y Reverendísimo señor don Juan Perelló Pou.

Acompaña a la proclama el siguiente programa de los actos que, con motivo de la entrada en aquella ciudad del nuevo Prelado Ilmo. y Rdmo. señor don Juan Perelló y Pou, tendrá lugar los días 14, 15 y 16 de agosto de 1927.

Domingo, día 14. A las cuatro de la tarde reunión de las autoridades, elemento oficial, comisiones y pueblo en las Casas Consistoriales, para dirigirse en pública manifestación a la estación del ferrocarril.

A las cinco menos cuarto, llegada del tren, en el cual vendrá su Sra. Ilma. Seguidamente la comitiva, recorriendo la calle de Verdaguer, Rambla del Hospital y calle de la Ramada, acompañará al nuevo Prelado en su solemne entrada en la Santa Iglesia Catedral Basílica.

A las siete, recepción popular en el Palacio Episcopal. Amenizará el acto la Banda Municipal. A las nueve, iluminaciones eléctricas.

Lunes, día 15. A las nueve y media, solemne Pontifical en la Santa Iglesia Catedral Basílica, con asistencia del Excelentísimo Ayuntamiento y autoridades.

A las once y media, visita oficial del Excmo. Ayuntamiento al nuevo Prelado.

Martes, día 16. A las nueve de la noche, visita de su Sra. Ilma. al Ayuntamiento.

Concierto en la plaza de la Constitución por la Banda municipal.

A las diez menos cuarto, castillo de fuegos artificiales en la plaza de la Constitución.

Se esperan la designación del Padre Robinson para Delegado Apostólico de Egipto y Palestina. He aquí en síntesis su biografía:

Nació el P. P. Robinson en Dublin en 1870. Después de haber terminado sus estudios se dedicó a las tareas periodísticas, y a la edad de veintidós años comenzó a formar parte del cuerpo de redacción de «North American Review».

Tres años después resignaba este cargo ingresó en la Orden Franciscana, y en 1901 fué ordenado de sacerdote en Roma. Al año siguiente era ya Lector General de Teología. Un poco más tarde comenzó a trabajar en la gran revista franciscana «Archivum Franciscanum Historium» (Quaracchi, Italia), al mismo tiempo que exploraba y catalogaba los archivos de la Italia Central.

Poco después pasó el P. P. Robinson como teólogo al convento del SS. Sepulcro, en Washington, D. C. al de S. Buenaventura Paterson, New Jersey, Colegio de S. José de Calliope, New York, y últimamente el citado Padre fué llamado a regentar la cátedra de Historia de la Edad Media en la Universidad Católica de Washington. En 1919 asistió a la Conferencia de la Paz, celebrada en París.

El Padre Robinson ha sido nombrado dos veces visitador para Palestina, la última vez lo fué en 1925.

Ha contribuido muy mucho el Padre Pascual a la literatura periodística,

ha escrito muchos libros y unos veinte artículos en la «Catholic Encyclopedia».

La mayor parte de la prensa local de la Palestina y del Egipto da como cierto el nombramiento de Monsenor Pascual Robinson, Arzobispo de Tiana y Delegado Apostólico de Egipto y Palestina.

MUNICIPALES

Orden del día que despachará el próximo martes en su reglamentaria sesión la Comisión permanente del Ayuntamiento la Comisión permanente del Ayuntamiento:

1.º Lectura y aprobación del acta anterior.

2.º Registro de los «Boletines Oficiales».

3.º Dictámenes de la Sección de Gobernación: 1.º Aprobando cuentas: 2.º Proponiendo el nombramiento de vigilante particular de la calle del Conde de Rius y otras.

Han salido en viaje de turismo para el pirineo español y Luchon los señores Solano-Monguió y Pujol-Solano.

Cen motivo del aniversario del fallecimiento de D. Agustín Virgili Vidéo se celebraron ayer en la parroquial iglesia de San Juan varias misas en sufragio de su alma, a las que asistieron buen número de amigos, prueba clarísima del aprecio en que era tenido el honrado y ejemplar industrial.

Han salido en viaje de turismo para el pirineo español y Luchon los señores Solano-Monguió y Pujol-Solano.

Cuenta como afiliadas la mayoría de Bodegas Cooperativas y Sindicatos de la provincia y se propone emprender una eficaz actuación en beneficio de la viticultura y del alcohol vinico.

Se acordó aprobar las gestiones en pro

del estatuto del alcohol y explicar a las afiliadas la actual situación del problema vinícola.

En el local del Consejo provincial de Fomento se ha constituido la Unión de Viñicultores de Cataluña. Delegación de Tarragona, siendo aprobado el reglamento y nombrando su Consejo Directivo, del que es Presidente don Jaime Foraster y secretario don Manuel Miró.

Cuenta como afiliadas la mayoría

de Bodegas Cooperativas y Sindicatos

de la provincia y se propone emprender

una eficaz actuación en beneficio

de la viticultura y del alcohol vinico.

Se acordó aprobar las gestiones en pro

del estatuto del alcohol y explicar a

las afiliadas la actual situación del

problema vinícola.

Durante la última semana la Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros ha recibido por imposiciones de ahorro 4.364.264 pesetas y ha pagado por reintegros de ahorro 4.043.159 pesetas, resultando una diferencia de pesetas 321.105 a favor de las imposiciones. En la misma semana se han abierto 618 libretas nuevas.

Ayer empezó de nuevo la matanza

de cerdos por varios industriales de la

ciudad.

Los Hermanos de las Escuelas Cris

tianas nos comunican que accediendo

a los deseos repetidas veces mani

festados por muchas familias, recibi

rán en adelante alumnos oficiales in

ternos, medio internos y externos que

desean cursar el Magisterio.

Un hermano cuidará de acompañar

los por la mañana a la Normal, de

vigilar su conducta, y de presidir sus

estudios en el Colegio por la tarde.

Estos alumnos formarán parte del

Curso superior y estarán sujetos en

todo al Reglamento del Colegio.

Durante la última semana la Caja

de Pensiones para la Vejez y de Ahor

ros ha recibido por imposiciones de

ahorro 4.364.264 pesetas y ha pagado

por reintegros de ahorro 4.043.159 pe

setas, resultando una diferencia de pe

setas 321.105 a favor de las imposi

ciones. En la misma semana se han

abierto 618 libretas nuevas.

Ayer empezó de nuevo la matanza

de cerdos por varios industriales de la

ciudad.

Los Hermanos de las Escuelas Cris

tianas nos comunican que accediendo

a los deseos repetidas veces mani

festados por muchas familias, recibi

rán en adelante alumnos oficiales in

ternos, medio internos y externos que

desean cursar el Magisterio.

Un hermano cuidará de acompañar

los por la mañana a la Normal, de

vigilar su conducta, y de presidir sus

estudios en el Colegio por la tarde.

Estos alumnos formarán parte del

Curso superior y estarán sujetos en

todo al Reglamento del Colegio.

4.º Informe de la Comisión de Encanche aprobando una Moción de la Alcaldía y Memorias técnica y económica referente a un empréstito de 500 mil pesetas para diferentes obras y mejoras en la Zona.

5.º Dictamen de la Sección de Higiene proponiendo la adquisición de una estufa para el servicio del Laboratorio municipal.

6.º Idem de la Sección de Mercados aprobando cuentas.

Por orden del veterinario Sr. Forasté en esta semana en el Matadero se han inutilizado tres cabras y un carnero por no reunir buenas condiciones de salubridad.

En la Comisaría de Vigilancia de la provincia se halla depositada una papeleta de compra-venta de una casa de Barcelona denominada «El Liceo», sita en la calle de San Pablo número 10, principal, extendida a nombre de Anita Jorqueras Rosich, en cuya papeleta figura una sortija y un reloj de oro de pulsera por la cantidad de cuarenta pesetas.

La papeleta de referencia, así como un pañuelito blanco de señora con jaleón, fueron encontrados en el Campo de Marte por el guardia de Seguridad D. Juan Creus, el día 11 de Junio último y publicado el anuncio en los diarios del día siguiente:

Lo que por segunda y última vez se publica para general conocimiento y a los efectos previstos en el artículo 615 del Código civil.

DE SOCIEDAD

Ayer salió para Tortosa el Superior

general de los Operarios Rdo. D. Joaquín Jevani, acompañado de su Consejo

señor general, le sucede en la presidencia

el de la Comisión permanente del Ayuntamiento de D. Agustín Virgili Vidéo

que es Presidente don Jaime Foraster y secretario don Manuel Miró.

Cuenta como afiliadas la mayoría

de Bodegas Cooperativas y Sindicatos

de la provincia y se propone emprender

una eficaz actuación en beneficio

de la viticultura y del alcohol vinico.

Se acordó aprobar las gestiones en pro

del estatuto del alcohol y explicar a

las afiliadas la actual situación del

problema vinícola.

En el local del Consejo provincial

de Fomento se ha constituido la Unión

de Viñicultores de Cataluña. Delegación

de Tarragona, siendo aprobado el

reglamento y nombrando su Consejo

Directivo, del que es Presidente

don Jaime Foraster y secretario don

Manuel Miró.

Cuenta como afiliadas la mayoría

de Bodegas Cooperativas y Sindicatos

de la provincia y se propone emprender

una eficaz actuación en beneficio

de la viticultura y del alcohol vinico.

Se acordó aprobar las gestiones en pro

del estatuto del alcohol y explicar a

las afiliadas la actual situación del

problema vinícola.

En el local

SANT MIQUEL DEL MAR

1224 - 1641

Situació construcció i denominació

El santuari de Sant Miquel del Mar era una d'aquelles esglésies suburbanes que s'aixecaven, en temps passats, a l'entorn de la ciutat de Tarragona. Estava emplaçada a la vora de l'antic port fabricat, i sembla que no devia ésser gaire lluny del lloc d'embarcació tota vegada que la crònica del rei Jaume Ier, en referir el retorn de la persona reial, després de la conquesta de Mallorca, (1230), fa constar la circumstància de l'aterrissatge del Conqueridor davant d'aquell santuari. Encara l'historiador tarragoní Emili Morera, en la «Tarragona antiga y moderna» (pàgina 176) diu que al s. XIII les ones del mar arribaven fins a l'actual carrer de Sant Miquel; i en la «Tarragona cristiana» (Tom. II, pag. 12) afegeix que el dit carrer respon a la memòria d'aquella enderrocatada església. Si l'affirmació del nostre cronista fos certa, ens seria fàcil situar amb bastanta precisió l'antic lloc d'emplaçament; però, si aquella es basa amb la sola denominació del carrer de Sant Miquel, creiem que té molt poc fonament, car amb la mateixa raó podríem suposar que els altres carrers de Sant Fructuós, de Sant Magí, de Misericòrdia, de Santa Tecla i de Sant Olaguer, responen a altres tantes esglésies bastides en aquell indret; demés que l'intenció dels qui varen rotular aquells carrers evidentment fou la de marcar a la novella Tarragona jussana una fisonomia patronímica semblant a la que ostentava la vetusta ciutat sobiranana. Així és que per ara no podem fixar amb tota exactitud el lloc on s'aixecava aquell marítim Santuari.

Aquella església suburbana de Sant Miquel del Mar fou construïda per mandament de l'arquebisbe Aspàrec de la Barca, sobre d'un solar que li havia cedit Joan de Castro en satisfacció d'uns deutes que aquest creia haver de pagar a l'hisenda arquebisbal: així es dedueix d'una escriptura feta pel notari de Tarragona, Mestre Guillem, al 8 d'octubre de 1224, la qual hem trobat extractada en els registres antics de l'arxiu arquebisbal (fol. 353) en la forma següent: «una donació feta per Joan de Castro al Arquebisbe Sparago de una parellada que havia comprada de A. y G. de Montreal y de Pere Guasch de Molins, que es dins la vila nova de Tarragona y afronta de una part ab la vora de la mar y de dos parts ab lo camí que va a mar y ab la honor de Berenguer de Olzina y den Tornamira, en satisfacció del que devia a la mensa per haver donats mals comptes de la administració dels bens della què havia tinguda en temps del Arquebisbe don Ramón de Rocaberti (1199-1214); salvo mig morabatí censal que lo Sagrista menor reb en la honor que fou de dit Guasch». El fet de la construcció de la església de Sant Miquel del Mar sobre'l determinat terrer es dedueix del testament del mateix Joan de Castro, fet, en poder del mateix notari, Mestre Guillem, per mà de l'escrivà, Ramon de Vilanova, al 6 de juny de 1243, en el qual ratifica la donació d'aquell camp, fent constar amés, com a les hores ja hi estava construïda l'església del Sant Arcàngel i manifestant, que volia ésser sepultat davant de la porta d'aquell novell temple: «laudo et concedo eidem ecclesie Sti Michaelis de Mari donationem quam ei feci de campo in quo sedit ipsa ecclesia et ante portam ipsius ecclesie mihi eligo sepulturam». (A. H. A. — Mitra, perg. n.º 3.).

L'obra de la referida església fou costejada per l'arquebisbe Aspàrec de la

Barca, amb diners propis i en remisió dels pecats dels seus il·lustres parents els reis Pere I i Jaume el Conqueridor, segons ho resa una reconeixença feta pel gran rei, son nebot, en poder del notari Miquel Boter, als 18 de juny de 1225, de la qual n'obra un extracte en el memoriat registre de l'arxiu de la Mitra, (fol. 31) del tenor següent: «reconeixensa feta per lo rey en Jaume Ier al Arquebisbe Sparago, son oncle, que li havia remesos y perdonats graciosament fins a sis mil morabatins del empenyorament de Tarragona y Camp y que havia gastats en subvenció de les necessitats de dit rey mes de mil marcas dargent, los quals no volia que dit rei ni son legitim successor fossen obligats a tornarles; y havia démpliar dit Arquebisbe en la obra de la yglesia de Sant Miquel de Mar, fora la ciutat de Tarragona, que feya construir en remisió dels pecats del rey en Pere Ier pare del dit rey en Jaume y dell mateix. De que no volia se fes algun prejudici a dit Arquebisbe».

* * *

La denominació de Sant Miquel del Mar es comprendrà fàcilment en recordar que la referida església estava dedicada al Sant Arcàngel, a la qual se li afegí el sobre-nom *del Mar* per la circumstància d'aixecar-se en el barri marítim i per distingir-la de l'altra església de Sant Miquel edificada anteriorment a dintre dels murs de la ciutat.

La causa d'aquella dedicació sembla que tampoc és difícil d'endevinar si temim en compte que la fèu construir l'oncle i tutor del rei Jaume el Conqueridor en la plenitud d'aquells temps bèllics de la reconquesta, en els quals — i sobre tot d'ençà que S. Lleó IV declarà a Sant Miquel protector del Vaticà contra els sarraïns — fou molt general la devoció dels cavallers cristians vers el príncep de la milícia celestial i arcàngel de les justíssimes balances.

Dotalia de la nova església i Fundacions de Beneficis eclesiàstics

Demés de les donacions fetes per Joan de Castro i l'arquebisbe Aspàrec de la Barca consta que Ferrer de Guardia, capellà de Tarragona, en son testament fet al 10 de juny de 1225, i clos pel notari Joan Rubió, deixà a l'arquebisbe una parellada que el rei d'Aragó, Pere Ier, li havia donada, amb la obligació d'instituir un prevere en la ciutat o raval de Tarragona amb suficient provisió de menjar i vestir. (Regist. vell de l'arxiu de la Mitra, fol. 349, n.º 4). En compliment d'aquell llegat testamentari l'arquebisbe, Pere d'Albalat, va instituir una capellania en la llavors novella església de Sant Miquel del Mar, la qual conferí per primera vegada a Floro prevere, en benefici personal, senyalant-li 37 morabatins menys 4 sous, segons consta en l'escriptura autoritzada pel notari Joan Rubió al 26 de juny de 1240. (Id. id. fol. 353 n.º 33). L'any 1317 obtenia la dita capellania Ramon Solsina; i en 1391, Francesc Costa.

Sembla que Martí d'Arenys també donà una pessa de terra a la referida església, car en el citat registre de les escriptures de l'arxiu arquebisbal (fol. 353, n.º 33) es dóna fe de «una divisió feta per y entre lo Arquebisbe Sparago y Ramon de Arenys o Arenes, de una parellada que Martí de Arenys, son pare, adquerí de Vidal Batlle y del Rey Ildefonso, la qual se te per dit Arquebisbe y per la yglesia de Sant Miquel del Mar, co es, que dit Ramon tinga en

dita parellada la terça part de vers francolí lo vell y Tarragona, y les altres dues que son devers layqua de riu merder les tinga franques de cens, reservantse la fadiga dit Archebisbe; a 11 de les calendes de janer 1227».

Encara el mentat Joan de Castro, en son memoriat testament del 7 de juny de 1243, llegà a la dita església cinquanta lliures de cera, anyals, a fi de mantenir una candela ardent, totes les nits, davant de l'altar de S. Miquel; i aquell llegat l'abonà sobre l'hort que tenia al costat de les cases dels Framenors: «item dimito ortum meum quem habeo juxta domos et ortum fratum minorum ut de eius redditibus heres meus, tenendo ipsum, donet anuatim quinquaginta libras cere rectori ecclesie sancti Michaelis de mari ut de ipsis ardeat perpetuo una candela asidue, de nocte tantum, ante altare beati Michaelis in ecclesia supradicta».

En la mateixa església hi foren instituïts altres dos beneficis corresponents als altars laterals, dedicats a Sta. Maria i a Sta. Catarina, amb dotació pròpia cada un d'ells; dels quals en foren beneficiats Ramon Agell, 1339; Pere de Montpahó, 1340; Joan de Vallterra, 1391; Francisco de Montanyars, 1412; Jaume China, 1433; etc., en la capella de Sta. Maria; i Francesc Sarreller, 1340; Lluís de Salses, 1414; etc., en l'altar de Sta. Catarina. Enderrocada l'església (1641), els beneficis foren traslladats a l'església de Nazaret dels quals era beneficiat, en 1729, Ignasi Casanovas.

La condició especial de la nostra església no era tan aproposit com les altres de la seva categoria per a conseguir llegats extraordinaris; per això, en els testaments dels ciutadans, molt poques vegades es fa menció de Sant Miquel del Mar, fora de quan es tracta dels llegats ordinaris fets a totes les esglésies suburbanes de la ciutat. Cal fer excepció, però, d'aquells personatges que tingueren alguna relació amb aquell santuari, com el comensal Francesc Costa, que fou capellà, el qual en son testament del 8 d'agost de 1403, hi deixà un calze amb una creu al peu i una patena amb una senyal de mà, tot de plata, el qual joell, segons l'escriptura de cessió, pesava deu unces i mitja. (Man. Not. de la Ciutat. 1403, fol. 162, v.) Una procedència semblant podria tenir el reliquiari d'ivori que figura en l'inventari d'aquella església fet amb ocasió de la visita pastoral de l'any 1449.

Caràcter de l'església

Sembla que la intenció de l'arquebisbe fundador era que l'església de Sant Miquel del Mar esdevingués la parroquial dels futurs pobladors del barri marítim, però al projecte del prelat s'hi oposà enèrgicament el Capitol, i després d'un emprenyat litigi entre ambdues parts, en força de la concòrdia pactada al 1er d'octubre de 1227, la discutida església quedà reduïda a la condició d'un oratori públic, en el qual tothom hi podia complir el precepte de la missa, però no s'hi podien celebrar les funcions pròpiament parroquials. La referida concòrdia abastava diferents punts, com es pot veure en altra nota del mencionat registre (fol. 39, n.º 72), la qual diu textualment: «Concordia feta entre lo Arquebisbe Sparago de una y Ferrer paborde ab lo Capítol de altra part, després de llargues contencions, sobre la fundació y construcción de la Capella de Sant Miquel del Mar y son cementiri y altres diversos caps baix mencionats: ab que fou concordat que dita Capella fos del Arquebisbe y de sos successors ab tal que no pogués ser yglesia parroquial

ni tenir parroquians alguns, ni celebrar benedicció de casats, ni rebre donest parteres; sols si pogués oir missa y oferir lo que la gent volgués; y en esmena de açó assignas lo Archebisbe 50 sous de renda al Hospital y Sacristia menor; los cretats del Archebisbe se poguessen soterrar en dita Capella ab breus pactes sobre les deutes quey farien de mobles e immobles; salvantli dues parellades que li havien deixades Joan de Castro y Ferrer de Guardia, exceptat que, si en la de Joan de Castro si feya vila, la jurisdicció fos de la mensa arquebisbal ab lo cens y senyoria directa de les cases y que lo Archebisbe pugues instituir en ella dotze personnes, part clergues y part conversos ab un president y servidors; y sobre la partició del que hi deixarien los ciutadans en testament. Fonch feta en Capitol al 1er d'octubre del any 1227».

Mes tard, al 13 de febrer de 1391, l'arquebisbe Ignasi de Valterra va unir la memorada església de Sant Miquel del Mar a la Succentoria segona de la Seu, la qual unió es va mantenir fins a la supressió de les Succentories, feta pel Cardenal Cervantes amb el decret del 4 de febrer de l'any 1573.

Demés del capellà i els dos beneficiats servia l'església de Sant Miquel del Mar una ménega de sagristà, amb el títol de *donat* al santuari, com ho era, en 1405, Bernad Ferrer de Constanti. De la part material de l'edifici no n'hem pogut copsar cap descripció coetanea que ens permetés formar una idea exacta de les seves proporcions i del sistema de construcció. Unicament sabem que la cuberta de l'església era sostinguda per un joc d'arcades i que l'interior del temple estava decorat amb els altars del titular i els de Sta. Maria i Sta. Catarina. Al costat de l'església hi havia una casa per a el capellà i sagristà.

L'església de S. Miquel del Mar

i el rei En Jaume el Conqueridor

Deixem parlar al bon amic Adolf Pascual, el qual ha estudiat escrupolosament aquest punt històric:

Entre les grans personalitats que durant sa llarga història han honorat la vetusta Tarragona amb llur relació i presència, hi sobressurt la gegantina figura del rei Jaume el Conqueridor.

Per ço a l'esmentar la desapareguda església de S. Miquel del Mar hom recorda amb complaença la reial persona de Jaume I, qui volgué venerar-la i protegir-la com un santuari predilecte, en el qual i per medi del qual fou ligat un llac de germanor entre el rei més gran de Catalunya i els ciutadans de Tarragona.

Seria un intent temerari preténir enlairar en breus paraules la personalitat del rei En Jaume, i d'altra banda la història i son esperit resta tan perdurable en la nostra terra que tota ponderació es sobrera, per ço que és de tothom ben coneguda.

No res menys podem esmentar de pas, que ell tot sol té prou nombre de glòries per a enaltir tota una dinastia.

Fou un gegant en gairebé totes les bones qualitats.

Als seus súbdits els donà lleis sàbies que augmentaren el benestar moral i els defensos, deslliurant-se'n ell i tot, de les urpes d'uns nobles de nom, de fets ben innobles.

Convençut de que l'home tant és més gran, com més s'acota davant de Déu, menava sa vida sota la direcció dels seus manaments; i per tal de que Ell de tothom fos honorat, emprengué les conquestes de les terres germanes; contra els infidels, amb lo qual també

engrandí el regne, i es guanyà el nom de Conqueridor.

Talment era gegantí tot ell, que fins Déu volgué donar-li un còs d'atleta que fou un espill on s'hi reflexava tota la grandesa de son ànima.

La reial figura de Jaume I, ennoblit tot el seu regne, és cert, però Tarragona hi és lligada amb llaços de més estreta intimitat.

No puc, ni cal esmentar-los tots, car seria tasca ben llarga. Vull recordar però, que tota la seva menor edat fou tutelada pel nostre arquebisbe Aspàrec de la Barca, qui també li era oncle, a més de tutor.

A Tarragona fou concebut el projecte de la conquesta de Mallorca, i del Camp de Tarragona, per no dir de Tarragona mateix, sortí el gegant cristian per a retornar l'any següent auriolat amb la victòria.

Encara podem dir més, car la seva reial persona ennoblit singularment els tarragonins contemporanis seus, puix que ambells es obligà germanívolament en la església de S. Miquel del Mar.

Es perció, que els noms de S. Miquel del Mar i de la Mare de la Mare el Conqueridor, són all'ensems un símbol i un títol de glòria per a tot bon tarragoní.

Hi havia en l'església de S. Miquel del Mar una confraria, la primera de que tenim notícia, fundada per l'arquebisbe Aspàrec, i fou el dia 27 d'Abrial de l'any 1226, quan el rei en tenia 18, que en un dels seus freqüents viatges a Tarragona, s'hi feu inscriure com confrare, agermanant-se amb aqueix nou títol, amb els religiosos ciutadans de la nostra ciutat; i tan li fou plaent aquesta confraria, que també hi feu inscriure la seva muller, prenent a més sots el seu reial patronatge l'església i la confraria.

Com que el fet és ben plaent i de no poca trascendència val la pena que n'escatim el seu coneixement històric per tal de fixar-ne la certesa i de precisar el temps.

L'Arxiepiscopologista Blanch, qui en aquest punt mereix tot el crèdit, ja que es funda en documents que cita, malgrat no poder-los comprovar, puix per a nosaltres són perduts, diu en el cap. 23 que «En esta capella fundà també (L'arquebisbe N'Aspàrec) una confraria de l'Arcàngel S. Miquel, de la qual era ell lo majoral; i los confreres guanyaven moltes indulgències que havia alcansat del Papa (Onori III), del que tenint notícia lo Sr. Rei D. Jaume lo Conquistador, trobant-se en Tarragona ab sa Muller als 27 de Abril de l'any 1226 se feu confrare d'ella» i afegeix el traductor Valls (cap. 23), «... i també feu inscriure la reina sa Muller, prenent des de llavors sota la seua protecció real la Iglesia i Confraria, concedint-los-hi la seua salvaguarda».

Així ho diu també l'historiador Morera en «Tarragona Cristiana». Tom. II, cap. I, pl. 12, qui ho copia quasi literalment del traductor Valls; citant però l'arxiepiscopologista Blanch; i no sabem per quin motiu diu que el fet s'esdevingué l'any 1227, sense fer notar que Blanch per ell citat, i Valls per ell copiat, diuen ambdós que fou l'any 1226. Es per çò que volen també aclarir un altre punt, i és el que hom podria suposar a primera vista al llegir l'«Itinerari de Jaume el Conqueridor» de Joaquim Miret i Sans (p. 60).

Es cert que el 27 d'Abrial de 1226 és el jorn de la data d'un document reial firmat a Barcelona, confirmant el diploma del seu pare, el rei Pere, expedit a Colliure l'any 1212 a favor del monestir de Sta. Maria de Besalú. Però aqueix document en lloc de suposar el rei a Barcelona més aviat sembla con-

SUBSISTENCIAS

PRECIOS

que regirán durante la semana, salvo existencia,
en la Droguería : **TOMAS ROIG**

Teléfono núm. 287

BAJADA PESCADERÍA 9,

Unidad	Pesetas	ARTÍCULOS	Unidad	Pesetas
Kilo	0'55	Lentejas Superiores (Marcos)	kilo	1'65
	0'65	Leche condensada El Niño	bote	1'65
Litro	0'60	Legía Superior	Litro	9'30
	1'50	Melocotones al Eatural lata	1 Kilo.	1'60
	2'10	Miel Blanca de Romero	Kilo.	2'40
	6'	Membrillo Blanco Extra (nuevo)		2'25
	3'75	Mermeladas varias frutas, bote		1'20
Litro	2'75	Mermeladas varias frutas, bote		2'90
	2'60	Mantequilla Esbensen, lata		5'25
Lata	1'	Mantequilla Esbensen, lata		0'35
Kilo	1'40	Palillos 2 B Caja		0'75
	0'65	Pimientos morrones dulces La Torrentina		0'40
	1'50	Pimientos morrones dulces La Torrentina		2'25
400 gr.	2'	Pastillas Cafe con leche logroño legítima	Kilo	1'50
		Pasta de sopa «GARRIGA»		1'75
		Pasta de sopa especial «GARRIGA»		1'25
		Pasta de sopa clase extra (blanca)		2'50
		Queso Holanda Rico en manteca tierno		2'90
		Querosina Schell especial para estufas	5 litros	14'00
		Salchichón de Vich..	Kilo	5'50
		Sobresoda Mallorca legítima	Bote	0'50
		Sardinas en aceite, varios tamaños, desde	Pte.	0'35
		Sardinas en aceite y tomate	1'200	0'95
		Sardinas en aceite finísimo	1/2 kg.	0'45
		Sal Senitz para la mesa, lata	1/4 kg.	0'25
		Sal Ona cara la mesa	1 litros	0'50 0'45
		Tomates al natural, lata	Litro	0'40
		Tomates al natural, lata		1'50
		Tomates al natural, lata		1'40
		Vino puro de cosechero, blanco y tinto		1'25
		Vinagre superior		2'00
		Vino Moscatel Superior		
		Vino Ranejo Extra..		
		Vino Blanco Dulce..		
		Xarel most..		

PATATAS SUPERIORES NUEVA COSECHA

Esmorado servicio al domicilio para la ciudad y casas de campo cercanas a la población, sin aumento en los precios. Garantía en las clases de los géneros y en el peso. Al cliente que de una sola vez efectúe compras por valor de 25 ptas. obtendrá el 1 por 100 de descuento; el 2 si asciende a 50 pesetas; el 3 si el importe asciende a 75 pesetas, y si llega a 100 pesetas el 4 por 100.

NOTA.—Los artículos sujetos al impuesto del timbre, está a cargo del comprador.